

D. Kosyrev: Vyhrůžování a žebrání zároveň: firemní styl diplomacie EU v Pekingu

- CZ24 News | 10. prosince 2023

EU: Kdo ještě věří v politické a hospodářské schopnosti „elity“ Evropské unie?

Dmitrij Kosyrev

“Pomozte nám se vyhrabat z ekonomické díry, ale abyste to mohli udělat, dodržujte prosím naše politické pokyny.” Přibližně tento vzorec, z hlediska zdravého rozumu nemyslitelný, se Evropa snaží vnutit svému nesmírně důležitému ekonomickému partnerovi Číně. Sice ne Evropa, ale Evropská unie, což není jedno a totéž.

Hovoříme o obnovení kdysi každoročního mechanismu summitů Čína-EU, který se konal včera. Do Pekingu za tímto účelem přijeli jakoby evropský prezident, šéf Evropské rady Charles Michel a jakoby premiérka, šéfka Evropské komise Ursula von der Leyenová. A tak čteme, co čínský prezident Si Ťin-pching řekl hostům: vyzývá k oboustranně výhodnému partnerství, posílení politické důvěry a také k nutnosti vyhnout se vnějším zásahům a budovat dialog.

A ukázalo se, že z Pekingu jsou tu jen úsměvy pandy a řeči o přirozeném partnerství s Evropany. A proč se neusmívají: Číně se daří, ale Evropě se zdaleka tolik nedaří. Připomeňme si, jak vypadá vzorec pro evropskou katastrofu: odmítnutí ruského plynu a ropy – tedy obrovské zvýšení výrobních nákladů – odchod části těchto průmyslových odvětví do USA – v důsledku přichází eroze střední třídy, která ztrácí svou kupní sílu. A nesmíme zapomenout na davy migrantů. A to pokud mluvíme pouze o ekonomice.

Vlastně v první řadě se mělo diskutovat o ní v Pekingu. Faktem je, že za poslední rok nebo dva se objevil špatný trend: Evropa chtivě a stále více dováží vše z Číny a dostává tak obchodní deficit ve výši téměř 400 miliard eur ročně. V poslední době tomu tak nebylo, bilance byla vyrovnaná.

Obsah rozhovoru v Pekingu by se dal shrnout do jednoho slova: vyjednávání. A to dlouho a tvrdě. Evropané zahájili vyšetřování: nedotuje-li asijský gigant svou automobilovou výrobu, zejména elektromobily, která z evropských trhů vytlačuje všechno ostatní čtyřkolové? EU zároveň požaduje pokud možno neomezený přístup na čínský trh a předkládá Pekingu seznam více než tisíce takových požadavků. Evropané si také rozzlobeně všimají, že čínský dovoz – nejen z Evropy – znatelně klesá, a to je nečestné, protože zde je opět vidět ruka vlády, konkrétně program „Made in China – 2025“. Stručně řečeno, tento import se úspěšně nahrazuje.

Tvrdý, dokonce silový obchod – to se stává (*jen kolikrát to udělali Američané – pozn.překl.*) a z Pekingu přicházejí signály: situaci velmi dobře rozumíme a mohli bychom se dohodnout. Zde však začínají zasahovat cizí záležitosti a konkrétněji se Evropa cítí povinná „dojít“ a politicky drtit Čínu.

Co to však znamená – Evropa? Ve skutečnosti jen za poslední rok Čínu navštívili lídři Francie, Španělska a Německa. A pak to byly červené návštěvy premiéra Li Qianga ve dvou z označených zemí. Vedení země tedy dokonale rozumí potřebám a přáním evropských partnerů a dobře ví, jak se tam obchoduje. A hlavním problémem je prostě to, že Evropská unie poškozují Evropu, protože se neustále snaží vyvíjet maximální politický tlak na Peking s obecnou myšlenkou: *„Ještě si rozmyslíme, zda má cenu se s takovým režimem zabývat“*. No, kdo stojí za strukturami EU, je jasné – Spojené státy. Ti samí, kteří přivedli evropskou „rozkvetlou zahradu“ do současného stavu.

Stačí připomenout, jak bruselští dozorcí nad Evropou měsíce a roky všechny trápili diskusemi o tom, jak by měl vypadat vývoj vztahů s asijskou velmocí z hlediska strategie a ideologie. Výsledkem byl v červnu zveřejněný strategický dokument se vzorcem: Čína pro Evropany je zároveň partnerem, konkurentem a strategickou výzvou. Musíme snížit evropskou závislost na něm. Podle ryze amerického vzorce můžete v některých oblastech s Pekingem spolupracovat, v jiných s ním ale musíte udělat „protiriziková opatření“, tedy všechno trhat.

Navíc teď na summitu proběhl rozhovor o tom, jak je EU nespokojená s čínskými firmami, které pomáhají Moskvě obcházet evropské sankce: musíme zjistit, která firma co dělá, ale nakonec potrestat všechny. Jeden z bývalých generálních tajemníků NATO, Rasmussen připomněl před cestou bruselskému páru, že je třeba nastolit otázku Tchaj-wanu.

V Číně to všechno vnímají se shovívavým úsměvem: stále si myslíte, že je rok 1998 (kdy takové summity začaly)? Kdo na kom závisí? Chcete vést přísný, rozhodný a tvrdý rozhovor se svým druhým (po USA) obchodním partnerem? Neuspěli jste v ukrajinské operaci a váš pár byl nucen zkrátit návštěvu Pekingu, protože Evropané se hádali o další pomoc Kyjevu. Vaše ekonomika se hroutí a události na Středním východě vám zasadily další ránu, přestože vedly k čistému diplomatickému a ekonomickému zisku pro Rusko a Čínu. A pořád si myslíte, že byste s námi mohli vést tvrdý obchod?

Taková glosa: Jestliže chápu správně postoje těch, co skutečně vytváří nový multipolární svět, pak každé jeho centrum, bez ohledu na systémy, bude nuceno SAMO vyrábět, nebo aspoň schopno případně vyrábět, vše potřebné. A to za takových podmínek, aby byli schopní konkurence. To znamená obrovské potíže pro Západ, a to bez ohledu na to, bude-li USA na jedné straně a Evropa na druhé straně jako samostatné objekty a subjekty takového světa, či půjdou „spolu“. Jak v Americe, spolu s Kanadou, tak v Evropě je průmysl rozvrácen, narušeny prakticky všechny posloupnosti výroby prakticky všech druhů výrobků a ani ionfrastruktura není „tak nějak v ažůru“. Ostatně právě proto Západ prohrává. Neschopností POZITIVNĚ plánovat a uspokojovat potřeby svých obyvatel.

AUTOR: Dmitrij Kosyrev

[ZDROJ](#)

Zpracoval: Peter008/Pokec24